

به نام خدا

درس نهم

سرای امید

امیر هوشنگ ابتهاج

شاعر ایرانی است

زاده ۶ اسفند ۱۳۰۶

متخلص به، (سایه)

او هم اکنون در کشور

آلمان ساکن است

آثار هوشنگ ابتهاج

نخستین نغمه‌ها-سراب

سیاه مشق- شبگیرزمین

چند برگ از یلدا

بر بامت سپیده دمید

ایران ای سرای امید

ایران، ای خانه‌ی امید و آرزو، بر آسمان توآزادی و پیروزی طلوع کرد.

خورشیدی خجسته رسید

بنگر کزین ره پر خون

نگاه کن که از این راه پر از رنج و سختی (منظور خون شهیدان)، خورشید مبارک پیروزی و مبارک طلوع کرد.

شکوه شادی، افزون است

اگر چه دل‌ها پر خون است

اگر چه دل‌ها پر غم و ناراحت هستند اما شکوه و عظمت و شادی زیاد است.

سپیده‌ی ما گلگون است که دست دشمن، در خون است

سپیده‌ی پیروزی ما به رنگ گل سرخ است زیرا دست دشمن در
خون مردم است. (دشمن، مردم ما را کشته است.)

ای ایران، غمت مرساد جاویدان، شکوه تو باد

ای ایران، امیدوارم غم و ناراحتی به تو نرسد و شکوه و بزرگی‌ات
همیشگی باشد.

راه ما راه حق، راه بهروزی است اتحاد، اتحاد، رمز پیروزی است

راه ما، راه حق و حقیقت و راه خوشبختی و نیکبختی است و رمز پیروزی ما فقط اتحاد و همبستگی است.

صلح و آزادی / جاودانه در همه‌ی جهان، خوش باد / یادگار خون عاشقان، ای بهار / ای بهار تازه جاودان در این چمن شکفته باد.

صلح و آزادی در همه‌ی جهان، جاودانه، برقرار باشد، ای یادگار خون عاشقان واقعی، ای بهار آزادی، ای بهار تازه جاودان شده در این چمن هستی، همیشه برقرار، شکوفا و شکفته باشی.

واژگان درس

سرای: سرزمین
خجسته: خوب و خوش
بنگر: نگاه کن
کزین: که از این
ره: راه

شکوه: عظمت

گلگون: به رنگ گل سرخ

بهروزی: سعادت و خوشبختی
مرساد: نرسد

جاویدان: همیشگی

بهروزی: خوشبختی، نیک بختی

اتحاد: همبستگی

سپیده: سحرگاه

